

Barbara Maciukiewicz-Czarnecka

Szarlej, gm. Kruszwica, woj.
bydgoskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 13, 139

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ślady po słupach, wskazujące na zastosowanie konstrukcji sumikowo-łatkowej. Cały materiał zabytkowy stanowiły ułamki naczyń i nieliczne kawałki kości zwierzęcych.

Odkryte paleniska stanowią jedynie fragment większego ich skupiska, usytuowanego bezpośrednio przy urwistym brzegu. Paleniska miały z reguły kształt prostokątny w rzucie poziomym, zaś w przekroju nieckowaty. Wewnątrz znajdowały się bruki kamienne, przy czym wszystkie kamienie niezależnie od wielkości były przepalone. Pod brukami i nad nimi znajdowano duże fragmenty spalonych bierwion i węgla, natomiast sporadycznie żuźle i ułamki ceramiki. Rozmiary palenisk wahały się od 100 x 80 cm do 240 x 140 cm, zaś głębokość od 15 do 80 cm. Funkcja odkrytych palenisk jest trudna do określenia.

Badania będą kontynuowane.

SZARBIA, gm. Skałbmierz
woj. kieleckie
Stanowisko I

patrz
okresy brązu

SZARLEJ, gm. Kruszwica
woj. bydgoskie
Stanowisko I

Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków
w Bydgoszczy

Badania prowadziła mgr Barbara Maciukiewicz-Czarnecka. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich /II w. n. e. /.

Stanowisko usytuowane jest na południowym cyplu, wschodniej terasy jeziora szarlejskiego. Wysokość wyniesienia w stosunku do lustra wody wynosi ok. 7 m.

Badania wykazały, iż obiekty wczesnośredniowieczne i średnio-wieczne odkryte podczas badań powierzchniowych, zostały niemal całkowicie zniszczone podczas zakładania parku /koniec XVII w. / . Pod warstwami niwelacyjnymi zalega znakomicie zachowana warstwa z okresu wpływów rzymskich. Miąższość jej dochodzi w niektórych partiach do 2.80 m. W profilach czytelne są trzy fazy osadnictwa z licznymi obiektami mieszkalnymi i gospodarczymi, z dużą zawartością materiałów zabytkowych. Dobrze zachowały się materiały organiczne - znaczne ilości kości zwierzęcych, a także warstwy organiczne-izolujące, zalegające w obrębie obiektów mieszkalnych. Inwentarz ruchomy, to przede wszystkim znaczne ilości ceramiki, kości ssaków i ptaków, ości ryb, wyroby z bursztynu i bryłki tego surowca, przęśliki, wyroby kościane, żuźle oraz znaczne ilości polepy. Materiał ten pozwala datować odkryte stanowisko na II w. n. e. W oparciu o wyniki wierceń geologicznych, wykonanych w obrębie badanego stanowiska, powierzchnię jego określono na ok. 3 ha.

Badania będą kontynuowane.